

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények kü-
 dendők.

Kéziratok vissza nem
 — adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirde-
 tések és ezeknek díjai, va-
 lamint a felszólamlások kü-
 dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
 évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
 hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

A döntés után.

Folyó hó 17-én tartott közgyűlés tehát végleg döntött a polgári iskola építési helyére nézve; elhatározta, hogy a Márton Ádámné féle kertrészt veszi meg.

Nagyon érdekes és nagyon tanulságos dolog, hogy 67 tagból álló képviselőtestületnek 19 tagja akarata szerint épül föl az iskola olyan helyen, a mely bizonyára még annak a 19 tagnak sincs kedvére.

A közgyűlésen először Egedi József emelt szót, hangsúlyozva, hogy a takarékkert megfelel ugyan a célnak, de mód nélkül drága, már pedig a közönség azért küldte a közgyűlési tagokat a képviselőtestületbe, hogy a város vagyonával, ahol lehet, spóroljon, minthogy a takarékkertnél olcsóbb is van, annak megvételéhez hozzá nem járulhat.

Ft. Lévy Mihály esperes-plebános nagyon szép beszédben fejtegette, hogy a takarékkosságnak mindenütt helye van, de nem szabad elzárkózni azon okok elöl, melyek a czélszerűség mellett szólnak, — legalkalmasabb helynek a központon fekvő takarékkertet tartja; hibának tartaná, ha ezt némi anyagi áldozat miatt mellőznék s az iskolát valamely félre eső helyen állítanánk föl.

Makay János nem látja biztosítottnak a kaszárnya jövedelmét, ha azt elvesztjük, akkor az egész dolog a város nyakába szakad.

Hay Károly felvilágosítást kér a költségek fedezetére nézve. Máthé főjegyző azt megadja; a közgyűlés előtt fekvő költségvetés szerint 27000 korona kölcsönre lesz szükség; a mit a kaszárnya jövedelme bőven fedez. Ha pedig ez a jövedelem a katonaság elvitelével megszűnne, a kaszárnya értéke a költsönt szintén fedezi.

Elnök szavazás alá bocsátotta a takarékkert megvételét, — melyre szavaztak:

Altman S. Antos B. Dobozy G. Drucker H. Gaál Gy. Goldschmied L. Dr. Hulmi A. Hay K. Hay M. Karizs J. Kássa J. Király J. Komáromy J. Kostyán J. Kubicssek J. Laczkó P. Lavatka B. Lévy M. Lukács Gy. Máthé J. Nagy A. Obláth Zs. Papp P. Pintér Gy. Szánthó E. Temesközy G. Véli M. Összesen 27. Ellene szavaztak: Barkó J. Beviz P. Egedi J. Egedi M. Glatz B. Gulyás J. Konez M. Kummer M. Makay J. Meleg I. Mészáros I. Morovecz J. Nagy J. ifj. Palásti P. Pataki J. Pólya L. Pokorny F. Szabó M. Szücs J. Összesen 19. Szombathy János nem szavazott.

E szerint a képviselőtestület többsége nem szavazta meg a takarékkertet.

Érdekes, hogy a szavazatok aránya épen a mult gyűlési szavazatok arányának felelt meg.

Azután a Márton féle kertre történt a szavazás, mely — Király J. Laczkó P. Beviz P. és Szombathy J. semlegesek maradván, — valamennyi szavazattal megvétetni határozottatott.

E szerint tehát a polgári iskola ott épül föl.

Igy is jól van. Mint már több ízben kijelentettük, a fő az, hogy a hely meglegyen állapítva, hogy e tekintetben késelem ne álljon elő; ez megtörtént, tovább a dolgon vitatkozni fölösleges.

Annyit azonban jelezhetünk, hogy ez az eredmény sem a közönségnek, sem a közgyűlés abszolút többségének meglegedésére nincs.

De hát: Tu la voulu George Dandin!

Gyönyörű példáját nyújtotta a többség a polgári iskola ügye iránt érzett buzgalmanak s a létesítése iránt érzett komoly szándékának, hogy alá rendelte akarát a kisebbség akaratának csupán azért, hogy az ideiglenesség költségeit megkimélje s az állam segélyt ne veszélyeztesse.

A közgyűlésen Makay János siró hangon egy durva támadást intézett lapunk intentiója ellen; erre a támadásra nem reflektálunk, részben mert ft. Lévy Mihály

TÁROZA.

A vigasztalás.

Irtá és felolvasta a róm. kath. Olv. együletben
 Nergert Vilma.

Most, mikor a szegény munkás osztály ellen a legiszonyubb nyomor nyújtogatja polypkarjait, mikor annyi ép kéz van tétlenségre kárthatva, annyi egészséges gyomor hiába vár kielégítést, most, mikor az eddigi rendezett viszonyok között élők munkások közül sok félénken lopózkodik az ingyenykenyerosztók ajtaja elé, s szégyenkezve nyul a darab kenyér után, hogy a túrni nem tudó zsarnokot, gyomrát, lecsendesítse, most jutott eszembe egy régebben hallott kis történet.

Major István első munkás volt egy fővárosi gyárban. A szorgalmas, ügyes munkást igen megbecsülték feljebbvalói, társai pedig szerették nyugodt jó kedvéért. Kétszer annyit dolgozott, mint más, a verejték meghasogatta arcát, a tenyere kerges volt a nehéz munkától, de ő csak dolgozott vidám arccal, könnyű szível. Pedig ő is elég gonddal élte a világot. A fővárosban amugy is nehéz a megélhetés, hátha még két kéz munkájának gyümölcsére 9 éhes gyomor várakozik. Nagy numerus biz, mikor 8 gyermekszáj enni kér, de véghetetlen boldogság, mikor 8 piros ajak szeretettel mosolyog a nehéz munkából hazatérő apa felé! Szükecskén, de megelégedetten, boldogan

édegélt a munkás család, míg el nem következett a megpróbáltatás ideje.

Major István egyszer nagyon rossz kedvűen jött haza. Csinos felesége hiába faggatta, hogy mi történt vele, hová lett a kedve, mi baja, mi bántja, a férj nem válaszolt. Hisz nem is ő vele történt valami szerencsétlenség, hanem a közeli bánat sejtelve kinozta. Az nap a gyárból sok munkást elbocsájtottak. Az üzlet pangott, a munkaerőt csökkenteni kellett. Major sejtette, hogy — bár a gyáros maga is húzza-halasztja, — egyszer legjobb munkására is rá kerül a sor. Pár nap mulva csakugyan ő is társai sorsára jutott. Mikor utoljára kilépett a gyár kapuján, kezében a munkánál használt vászon ruhával, nem tudta, merre forduljon. Haza, családjához? . . . Óh, hogyan kerüljön gyermekei elé, kiknek nem tud kenyeret adni, hogyan szomorítsa meg feleségét, azt az édes, jó asszonyt, óh, annak a könyeit nem tudná elviseelni — A feje zugott, a szívet marezangolta a fájdalom. Sokáig ödöngött az utczákon, még végre önkénytelenül lakása előtt találta magát. Mint valami bünös, lesütött szemekkel lépett be zsiibongó gyermekei közé.

Szegény ember pár óra alatt éveket vénült.

A halott halvány ember megpillantásakor az asszony majd felsikoltott, a gyermekek pedig, — kik máskor — ki kabátjába, ki nyakába kapaszkodott, ki eldurvult kezét csókolgatta — most félénken húzódtak meg egymás mellett, az elváltozott arcu apa láttára.

A szegény asszony amint megpillantotta férje kezében a dolgozó ruhát, egyszerre tisztában

volt a helyzettel. Aggódó tekintete végig siklott a gyermekeken, szívéből előtört a néma kérdés: mi lesz ezekből?

Majd a gyermekei jövőjéért rémögő anya aggodalmát felváltotta a hitves iránti szeretet. Nem kérdezett semmit, csak megfogta a gyámoltalanul álló ember kezét, a kanapéhoz vezette, melléje ült: „majd meg segít bennünket a jó Isten” sugta férjének, közelebb hívta a gyermekeket, mosolygott is, míg szívében kétségbeesés dühöngött. Szerető lelke érezte, hogy a szerencsétlenség nagyobbik fele még csak ezután következik. Előérzete nem hazudott. Major heves tüdőgyulladást kapott. Valószínűleg a gyárból való távozása után, kóborlása közben hűtötte meg magát. Napokig feküdt élet-halál közt. Felesége önfeláldozással ápolta. Ez idő alatt gyakran vette észre, hogy a jó asszony, mint hordja zálogba előbb ékszerreit, majd fehéremüjére került a sor, s mikor a szekrény kiürült, a falról tükör, kép, óra, majd a bútor darabok kezdtek fogyni a szobából.

A beteg tehetetlen kétségbeeséssel nézte a pusztulást.

Az edzett test győzedelmeskedett a betegségen, Major folyógyult. Egészségével visszatért reménye is. Majd csak kap munkát, éjjelt napallá tesz s rövid idő alatt visszaszerzi az elvesztett javakat.

A remény azonban megcsalta. Egyik gyárból a másikba, egyik mestertől a másikhoz járt eredménytelenül.

A betegségtől s gondtól rettenetesen megviselt embert nem alkalmazták sehol.

esperes-plebános védelmébe vette ügyünket, a támadást pedig szerkesztőnk nyomban erőlyesen vissza utasította, — részben pedig azért, mert ezt a dolgot a személyeskedés terére kellene átvinnünk, ez pedig nekünk — a lap komoly intencióit tekintve — nem kényerünk.

Pedig: Omnia licent poetis! T. G.

Kettős vágány Czepléd és Szolnok között.

Örömmel adunk hirt ama nagy fontosságú eseményről, hogy a második sín pár kiépítéséhez s lefektetéséhez még az idén, aratás után nyomban hozzá fognak.

Sokkal fontosabb dolog ez, sem mint azt egy szempillantás alatt át gondolhatnók. Mert míg egy részt az aratás bevégzésével a szegényebb sorsu munkás osztály biztos és jó keresethez jut, a fogyasztás emelkedik s a pénzforgalom nő; addig másrészt a második vágány lefektetésével s a két-háromszor annyi vonat közlekedéssel emelkedik a kereskedelmi, ipar és gazdasági forgalmunk is.

Nem csekély hatással lesz ez népesedési mozgalmunkra is, mert a szolnoki és czeplédi vasutasok nagy része, az ottani — már drága — lakás és élelmezési viszonyok miatt itt Abonyban fognak letelepedni.

Gyönyörű fejlődés előtt áll a vasut-utca környéke ki egész a vasutig, ez lesz legértékesebb területe a városnak, bár nagy akadályai lesznek ezen fejlődésnek a kétoldalt fekvő urasági birtokok, de majd az élet, a telepedés természetszerű fejlődése le fogja küzdeni az akadályokat, mert városunk népesedési és kereskedelmi izmosodása e szabad területek felé fog gravitálni.

Ennek a fejlődési processusnak legnagyobb akadálya lesz azonban az, hogy a város belterületén szűkek ama közlekedési utvonalak, melyeken az új forgalomnak kell lebonyolódnia. Különösen szűk a vasut utca, mely már kikövezve egyedül lesz hivatva a nagy forgalmat közvetíteni s különösen szűk a gyógyszerár melletti torkolatánál, hol magába szedi a kifelé való és bocsátja ki a város minden részébe szét ágazó befelé

való forgalmat, ezt majd annak idején tapasztalni fogjuk. De hát ennek is lesz majd orvossága, a mit annak idején proponálni fogunk, még most korai dolog lenne. Mind azon által mintegy önkéntelenül ötlük az eszünkbe, hogy a vasut utcának mostani vonalában való kiköveztetése egy kissé elhamarkodott dolog volt, mert ami ezelőtt 20 évvel kivihetetlen volt, a vasut utca rendezésénél, az már most akadályokba nem ütközött volna, vagy legalább nem elháríthatlan akadályokba.

Hanem most már azon tud vagyunk s mint fentebb említettük, másképp kell a dolgon segíteni.

Most midőn ezeket regisztráljuk s rá mutatunk az új fejlődési viszonyokra, ismét és újból hálaltel szívvel, lélekkel kell rá gondolnunk nagylelkű államtitkár országgyűlési képviselőkre, ki fáradságot nem kimélve munkálkodik e város és e vidék felvirágoztatásán, kulturális, erkölcsi és anyagi fejlődésén és irányítja ama gondviselészerű körülményeket, melyek azoknak szolgálatában állanak.

Legyünk méltók nemes intenziójú törekvéséhez. T. G.

A mi ünnepünk.

Sok dicsőségen, szenvedésen, csalódáson mentünk keresztül, de mindent túl él az emlékezet, mely márczius idősán minden magyar hazafi szívében fölgyújtja a kegyelet lobogó lángját, hon-szerelemre s a régi nagyok dicső példáján nagy tettekre buzdítva a nemzet fiait, leányait.

Látunk még közöttünk tisztos ősz öregeket, kik tanúi valának a dicső napoknak s kik karddal kezükben küzdöttek a szabadságért, ők egy szebb jövő reményét látják bennünk, adja a gondviselés, hogy ne csalódjanak.

Városunk közönsége nagy számmal jelent meg a Kossuth téren lefolyt hazafias ünnepélyen, — impozans volt az összes egyetek felvonulása zeneszóval, zászlóik alatt, — melyet a Hymnus elhangzása után Temesközy Gerzson szerkesztő nyitott meg egy hazafias beszéddel, melyen e napnak folyton való megünneplésére, a Szabadság Egyenlőség és Testvériség magasztos eszméinek ápolására buzdította városunk közönségét.

Utánna Dudás József igazgató tanár szavalt el, a tőlle megszokott finom precizitással Petőfinék „Talpra Magyar“ című gyűjtő költeményét, nagy hatást keltve igazán lélekemelő előadásával.

Majd Makay Lajos budaeörsi ev. ref. lelkész,

Szemeit felemelte a csillagos égre, bocsánatot esdve onnan felül, aztan lassan levetette egyetlen kabátját, hogy elhagyott családja azért is kapjon egy falat kenyert.

A hidon nem járt senki.

Amint az avult ruhadarabot a hidra letette, szeme megakadt egy fényes tárgyon. Közümbösen akarta tekintetét elfordítani. — Talán egy hatos? Minek az? A másvilágra nem kell utazaló! . . . — de az a fényes valami ellenállhatatlanul vonzotta, húzta magához. Kelletlenül hajolt le. A gyérvilágításu hidon keze egy könyvet markolt meg.

Egy bőrkötésű könyv, rajta a megváltás jele aranyból, belül a cím: Vigasztalások könyve, az Üdvözítő tövis koronás képével. A szenvedő Istenember megpillantásakor a szerencsétlen ember megtanorodott. Szeme rátapadt a nagytűrő magasztos képére.

A félhomályban úgy látta, hogy az isteni arcz szánakozólag néz rá, a tekintetből szemrehányást vélt kiolvasni: Te győnge, kishitű ember! Lásd én meghaltam ellenségeimért s te gyáva vagy élni saját gyermekeidért?!

— Bocsáss meg én Istenem — rebegte térdre hullva Major István.

A víz lent csobogott: jer, jer!

Major István össze rázkódott. Irtózáttal tekintett a folyam hideg fodraira, aztán felkapta a földről kabátját s valósággal futni kezdett.

Az V. kerületi rendőrségre ért.

— Egy könyvet találtam — lihegte, aztán ájultan terült el a földön.

Az előhívott orvos konstataulta, hogy valami nagy izgalom megtörte az éhségtől eierőtlenedett

városunk szülőtte lépett a szószékre és remek beszédben méltatta a nap jelentőségét, vázolván a multak dicsőségét és figyelmeztetve bennünket a dicső tettek példáján tovább való becsületes és hazafias munkálkodásra, az apákat fiaiknak, az anyákat leányaiknak hazafias szellemben való nevelésére. Az ünneplő közönség zajosan megjelenezte a jeles szónokot, kinek beszéde méltán sorakozik a mult évi ünnepi szónok s az előbbi szónokok gyönyörű beszédeihez.

Azután Veverán István szavalt el nagy hatással Jakab Ödönnek hazafias költeményét, lelkesedésre ragadva hálás hallgatóit, erős szép organumával.

Közben az iparos dalárda adott elő, Kováts Béla karnagy vezetése alatt, gyönyörű precizitással hazafias dalokat.

Végül Temesközy Gerzson szerkesztő köszönte meg a közönség szives részvételét és indítványozta, hogy a nagyidők egyik még élő munkását, Jókai Mórt sürgönyileg üdvözölje az ünneplő közönség, mi elfogadlatot s a sürgöny szerkesztőnk által nyomban elküldetett.

Az ünneplő közönség a „Szózat“ eléneklése után oszlott.

Este valamennyi egyetben társas vacsora rendeztetett. — Szép számmal jelentek meg a polgári körben, hol Komáromy József elnök, a hagyományos ezüst serleggel kezében, melegen emlékezett meg a mai eseményekről, a serleget a kör hazafias érzelmű tagjaira üritvén. Papp Péter jegyző Makay Lajost, az ünnepély szónokát éltette szép beszédben.

Makay Lajos lelkész a ma 54 éve testté lett dicső eszmék legszebbikére, a testvériségre mondott nagyon szép beszédet, annak ápolására buzdítva a kör tagjait.

Nagy hatást keltett Dudás József igazgató tanár nagy szabásu beszéde, melyben két harczunkat, Rákóczy és a 48-iki szabadság harczokat apasztrafálta, — nem tudja melyik volt nagyobb, melyik volt szebb, élteti Rákóczy és Kossuth emlékeit, — mely — úgy mond — maradjon köztünk örökké.

Azután Gulyás Mihály bátyánk mondott felköszöntőt. Sok szép emlék szavakat hallott — úgy mond, — de ki tudja, hogy ez előtt hogy volt, mint volt? Szépen hangzottak a piacon, hogy éljen a magyar, éljen a haza, — de ezelőtt azt sem lehetett mondani; rabok voltunk. De teremtet az Isten egy férfit, a ki levette a jármot a nyakuunkból s felszabadított minket. Krisztus a büntől, Kossuth a rabigából szabadított föl bennünket, éljenek az urak, a kik ezt olyan szépen elmondták!

Nagy éljenzés és taps hangzott föl az egyszerű, de lelkes szavakra.

Beszélték még Máthé József főjegyző, Kássa

embert. Lakására szállították, mikor magához tért s övéhez kívánczolt.

Másnap korán reggel egy ősz urinő kopogtatott a szegény család lakásán. A családfő a puszta szalmán feküdt halványan, betegen.

Az urinő egyenesen hozzá lépett.

— Köszönöm — hogy visszajuttatta nekem e drága ereklyét — mondta a kezében levő arany kereszties könyvre mutatva. Aztán szétnézett a nyomor tanyájában.

Jóságos szemei könnyekkel teltek meg.

Leült az egyetlen rozoga székre, mely még megmaradt, aztán tövéről, hegyére elbeszélte magának a szegény ember történetét.

Az urinő meghatva állott fel.

— E könyv annyiszor megvigasztalt engem, meg vigasztalja önöket is. — Azzal elsietett.

Szegény Major István 8 éhező gyermeke közt a nyomoruságos fekhelyen boldogan szoritotta ajkához a tövis koronás Jézus képét, aztán fenhangan kezdte elolvasni az első oldalon: „Jöjjetek hozzám, kik megterheltek, én megvigasztallak titeket.“

A vigasztalás csakugyan nem is késett.

A jó urinő közbenjárásával jól jövedelmező álláshoz jutott. Gyermekeit szépen neveltethette, sőt az Isten annyira megadta, hogy öreg napjaira is tehetett félre valamicskét. De legnagyobb kincse, jól őrzött ereklyéje az aranykereszties imakönyv, melyből azóta minden nap hitet, erőt, reményt merített: „Jöjjetek hozzám kik fáradtatok, én megenyhítek titeket. Jöjjetek hozzám, kik megterheltek, én megvigasztallak titeket.“

Holtra fáradtan, testben-lélekben megtörve, kimerülve tért haza esténként sikertelen utjáról. Hite, reménye fogytán volt.

Mikor a gyermekek feje alól az utolsó párna is el vándorolt a tollszedő zsidóhoz, mikor látta, hogy jó felesége s édes gyermekei a csupasz szalmán fetrengenek, kitért a végzet ellen, káromolta az Eget s mikor felesége az utolsó párna árán vett kenyérből kínálta, mint a kit szíven szurtak, feljajdult s kirohant a szobából. Kint hideg szél tombolt.

Vérfagyasztó zene azoknak, kiknek a sors nem adott tüzevalót. A szél fülébe sugta szörnyű nyomoruságát, a kenyeret kérő gyermekek hangját, hallani vélte az ártatlanok didergését.

Még jobban szedte erőtlen lábait, futott a kintz hangoktól, melyek lelkének vergődését vizsgálgozták, de a szél gúnyosan fülébe kaczagott, követte, üzte. Csak tovább, tovább . . . messze . . . el örökre . . . hol nincs nyomor, könyörtelenség, hol nem fogja látni a szeretett nő hervadását, nem látja titkolt könnyeit, hol nem hallja az ártatlan gyermekek nyöszörgését, mely valóságos vádként hangzott fülébe. Csak tovább . . . tovább . . . meghalni. Ott a csillgó Duna! Hideg hulláma puha ágyul kínálkoznak az örök nyugalomra. Ott a hűvös habokban megszűnik minden gond, minden fájdalom. Egy gyötrelmes élet után a halál gondolata csak megnyugvás.

Óh, olyan jó lesz ott megpihenni! Olyan fáradt és a gázlámpák fényétől csillgó viz úgy hívta, csalogatta. Egy perczig még tétovázott, valami mintha azt sugta volna neki: „Bűn az, mit el akarsz követni.“

De a víz ott lent susogta: Jer, jer!

Sándor kir. állatorvos, ki a honvédeket, köztük Molnár Pál és Dobozy Gábort éltette.

Temesközy szerkesztő Gulner Gyula államtitkár, szeretett országgyűlési képviselőkre emelt poharat, ki országos dolgai miatt köztünk nem lehet, de bizonyára lelkiileg részt vesz e szép ünnepélyen, erőt, egészséget kitaratást kívánt nehéz munkálkodására. Lelkes éljenzés kísérte a felköszöntőt; a jelenlevők kívánságára sürgönyileg is üdvözöltetett szeretett képviselőnk, még az ünnepélyből.

Makay Lajos lelkész, az ünnepi szónok aztán szerkesztőnk társaságában körútra indult az egyletekbe, hol kitörő lelkesedéssel fogadták és ünnepelték a vendégeket.

A népkörben Tóth Ferencz üdvözölte lendületes beszédben a lelkészt és szerkesztőnk, mint az ünnepély rendezőjét, mire Makay nagyon szép beszédben válaszolt.

Az ipartestületben Dobóczy Mihály mondott üdvözlő beszédet. A róm. kath. Olvasó egyletben Veverán István, a 48-as körben Papp Péter jegyző üdvözölték a vendégeket, Makay mindenütt gyönyörű beszédben köszönte meg a szives figyelmet.

Az estélyek csak a hajnali órákban értek véget.

MI UJSÁG?

— **Márczius 15-ike.** Jászkarajenőn is szépen ünnepelték meg a szabadság ünnepét. Dél előtt 9 órakor a róm. kath. templomban volt ünnepi szent mise, mely alatt Nergert Vilma tanítónő buzgó fáradozása folytán az iskolás gyermekek adtak elő igen szép egyházi dalokat, majd 10 órakor az ev. ref. egyházban tartottak istentiszteletet. Mind két templom zsufolásig megtelt. Este a polgári kasszinó helyiségben volt ünnepély, ft. Sztár Mihály plebános elnök tartott remek beszédet, lelkes szavakkal üdvözölte a szabadság, testvériség, egyenlőség születésének 54-ik évfordulóját. Utána Tajthy Ferencz tartott a nagy idők emlékének áldozó szép felolvasást; szavaltak Győre Győző és Csiffáry Vazul. Az ünnepély után halva-csora következett, melyen a megjelent díszes hölgy közönség is részt vett.

— **Kossuth Lajos halálának évfordulója.** Gyászos évfordulója a nemzetnek Kossuth Lajos halálának napja. Ebben az országban, a melynek újjászületése, szabadságának megteremtése az ő nevével el nem választható, minden magyarnak kötelessége róla megemlékezni. Mi volt, ki volt Kossuth Lajos a magyarnak, mily alakja a történelemnek: arról ma már nem kell külön fejezetet írni. Bevonult az örökkévalóságba. Neve, emlékezete örökké halhatatlan marad és örizzük is emlékezetét oly kegyelettel, a milyen csak a nemzet halás fiaitól telik. Városunk több egyletein, a városházán s több magánosok házaiban gyászlobogó jelentette 20-an a gyásznap évfordulóját, kegyelettel emlékezve meg a legnagyobb magyar földi életének elmúlásáról.

— **Sándor nap, József nap.** Polgári iskolánk rokonszenves igazgató-tanárát nevenapja alkalmából sokan keresték föl szívélyes üdvözlőkkel, kiket szeretettel vendégelt meg garson lakásán. Kássa Sándor kir. járási állatorvos vendégszerető házában is nagy számú intelligens vendégsereg gyűlt össze nevenapja alkalmával s halmozták el jókívánataikkal a joviális szeretetreméltó házigazdát. A vendégek csodálattal gyönyörködtek a lakásba épen akkor először felgyújtott fényes acetylén világításban, melyet Portl Lajos mérnök és Szentgyörgyi Barna budapesti előkelő gyárosok vezettek be. Valóban ez idő szerint a Helios Acetylén világításnak nincs párja sem fényben sem tisztaságban. Az estélyen Portl mérnök feltaláló is jelen volt, a ki igen rokonszenves, világ látott egyéniség gazdag tapasztalatinak elbeszélésével kellemesen szórakoztatott bennünket.

— **Utolsó Sándor nap — az iskolában.** A róm. kath. iskola V.—VI. leányosztály növendékei szeretett tanítójukat, Bogyó Sándort nevenapja alkalmából ünnepélyileg lepték meg. A névnap délelőttjén 16 növendék járult üdvözlő verssel az ünnepelt tanító elé. Utolsó nap Bittera Ilona VI. oszt. növendék üdvözölte, aki érdelemteljes formás kis beszédben el is bucsuzott a maga s növendék társai nevében a nyugalomba vonuló érdemes tanferfiutól. Az öreg tanító a szeretet könnyeivel hálálta meg tanítványainak figyelmét.

— **Uj tanítónő.** A róm. kath. iskolánál üresedésben volt tanítói állásra az Iskolaszékek f. hó 18-án végbement gyűlése, 27 pályázó közül 9 szótöbbséggel Jablonszky Valéria okl. tanítónőt választotta meg, ki a folyó tanévben az V — VI. leányosztályt fogja vezetni. Szívélyesen üdvözöljük az új tanerőt állásában s kívánjuk, hogy működését teljes siker kísérje.

— **Zarándok utról.** Schlosser László, igazgató-tanító a napokban érkezett meg Római zarándok utjáról, hová a pápa jubileumára egy Budapestről indult zarándok társasággal utazott el. Rómából igen szép képes levelező-lapokat küldött jó ismerőseinek, e szép figyelmességével örömet okozva nekik. Hisszük, hogy utjáról kapunk tőle egy kis leírást, a melylyel meg az egész város közönségének okozna örömet.

— **Közgyűlés.** Városunk képviselőtestülete folyó hó 26-án — szerdán — délután 3 órakor az anyakönyvi hivatal nagy termében közgyűlést tart, melynek tárgyai: 1. A polgári iskola építési tervének és költség számításának megállapítása. 2. Az építési költségekről való gondoskodás.

— **Adomány.** Bamberger Lajos tószegi birtokos 5 koronát adott át nekünk özv. Fekete Pálné és özv. Patonai Károlyné szegény vak nők részére. Átadtuk nekik, hálás köszönetüknek ez uton adunk kifejezést a nemes szívü adományozónak.

— **Diszgyűlés.** A róm. kath. iskolaszékek gyűlése — a f. hó 18-án megejett tanítói választás után — diszgyűléssé alakult át a végből, hogy a nyugalomba vonuló Bogyó Sándor igazgató tanítónak Abonyban kifejtett 36 éves buzgó tevékenységéért a hitközség nevében köszönetének és elismerésének ünnepélyesen kifejezést adjon. — Az érdemes tanferfiut osztályában Szombathy János és Király János gondnokok kíséretében Komáromy József iskolaszéki tag kereste fel s szívélyes szavakkal hívta meg a diszgyűlésre. Az ünnepelt tanítót lelkes éljenzéssel üdvözölte a tantestülettel kibővült iskolaszék, mire ft. Léva Mihály esperes-plebános, úgy is mint az iskolaszék elnöke, úgyis mint kerületi tanfelügyelő magas szárnyalású szónoklatban méltatta az ünnepelt tanítónak érdemeit s fejezte ki a hitközség nevében teljes elismerését s forró köszönetét. — Bogyó Sándor meghatottan mondott köszönetet azon kitüntető figyelemért, melyet az iskolaszék nemcsak a távozás pillanatában, hanem működésének egész tartama alatt vele szemben éreztetett. Igéri, hogy szívében örökre megfogja őrizni annak emlékét. Élteni az iskolaszék minden egyes tagját, kiktől s a tantestület tagjaitól meleg kézszerítással vett búcsút. — E gyűlés keretében ment végbe Gróf Csáky Károly váci püspöktől érkezett okmány átadása is, mely Schlosser Lászlót főtanítói minőségben megerősíti s előírja mintegy 12 pontban ezen állással járó kötelemeket. Az új vezető tanító átvéve a kinevezési okmányt, közvetlen szavakkal mondott köszönetet az iskolaszékek az irányában tanúsított bizalomért. — Ezek után az elnök lelkes élettelésével a diszgyűlés feloszlott.

— **Gazdaközönség figyelmébe.** Lapunkban már többször jeleztük, hogy a „kath. Olvasóegyletben az országos munkás és eselédsegélypénztárról előadás fog tartatni, különösképpen a gazdaközönség részére. Az ismertető előadás — közbe jött akadályok miatt — a mai napon nevezett helyen délután 4 órakor fog eszközöltetni, mire ismételtén felhívjuk a gazdaközönség figyelmét.

— **Estélyek.** A Kath. Olvasóegyletben a 3-ik felolvasó és szavaló estély f. hó 16-án ment végbe. — Még a kora délutáni órákban alig hittük, hogy eljuthatunk az egyletig, oly rengeteg hó garmada zuhant egyszerre a nyakunkba. Azonban a könyörületes napocska, meg a jégverem tulajdonosok segítettek a bajon; oly szépen eltakarították a havat az utakról, mintha csak parancsolatra ment volna. A jégveremek megteltek szép fehér, puha, (persze hideg) márcziusi hóval; az egylet pedig meleg érzelmű s oly válogatott hölgy és férfi közönséggel, aminő talán egy estélyen sem volt jelen. — Lássuk csak minő volt a műsor? Kováts B. érzéssel olvasta fel ft. Léva Mihály „Világosság” cz. elbeszélését, mely az egyetlen katolikus irányú szépirodalmi lap, a „Magyar Szemle” hasábjain „Cyprián” álnév alatt jelent meg. Mely vallásosságot lehel ez elbeszélés minden sora s azt a „Világosságot”, dicsőítő markans vonásokkal, mely a szabadságharc sötét napjaiban is sokaknak nyújtott reményt a balsorsban s lelki vigaszt a bánatterhes szíveknek. —

Ez elbeszélés szerkezetére nézve a ritkább műfajokhoz tartozik. Elbeszélés, az elbeszélésben. Egy jóságos anyóka vallásos oktatást tart benne unokáinak. Mintha egy Istentől ihletett papi ajak szónokolna az ő hiveinek. A felolvasott gyönyörű elbeszélést nagy tetszés nyilvánítással fogadta a közönség, többször éltetvén az érdemes szerzőt. — Kevés szünet után Tantsy K. fiatalos hévvel szavalt el Vörösmarty M. „Honszeretet” cz. költeményét. — Meglepetés számba ment szellemes munkatársunknak, Nergert Vilma J. karajenői tanítónőnek váratlan megjelenése. Aki szembeszállva a kedvezőtlen időjárás szeszélyeivel, felkeresett bennünket, hogy egyik legsikerültebb „A vigasztalás” cz. elbeszélésével gyönyörködtesen minket. — A teljes átérzéssel felolvasott elbeszélést, melyet tárczánkban közlünk megilletődéssel hallgatta végig a közönség s tapssal honorálta íróját. A műsor utolsó számát Temesközy G. szerkesztőnk „Reminiscenciák a 61-es magyar világból” cz. tréfás felolvasása töltötte ki, még pedig kacajjal teljes eredménnyel. Munkájában gyermekkorát s az abban történt csintalanságokat eredeti ötletekkel fűszerezve írja le; jellemzésül megemlékezik az akkori „sulytásos világból” fennmaradt adomákról, azonban a vitézkötésből a jelenkor epizódjait sem hagyva ki. — Élénk hangulat kísérte a felolvasást s éljenzés zárta be a végét. — Nagy érdeklődéssel nézünk a mai — e ciklusban utolsó — felolvasás elé, melynek műsorát a következőkben adjuk: 1. A becsületesség mint állítólagos vallás; irta és felolvassa: Bogyó Sándor. — 2. Fogadás a Vatikánban; irta és felolvassa Schlosser László. — 3. Feszület; irta és felolvassa ft. Léva Mihály. — Mint a többi estélyre, úgy erre is, szívesen meghívotnak a t. érdeklődők. Az estély 6 órakor kezdődik.

— **Felolvasó estély.** Az abonyi iparos dalegylet 1902. évi márczius hó 30-án husvét első napján az ipartestület nagytermében saját alapja javára felolvasással és szavalással egybekötött hangversenyt rendez. Belépti-díj tetszés szerint. Kezdeté este 6 $\frac{1}{2}$ órakor. Műsor: 1. Élőseink hazája. Schumann R. től. Énekli a dalegylet Kováts B. karnagy vezetése alatt. 2. Költemények. Irta és felolvassa: ft. Léva Mihály ur. 3. Népdalok. — Előadja a dalegylet. 4. Maróth Bán (dialog) Vörösmartytól. Szavalja Dudás József ig. tanár ur. 5. Népdalok. Előadja a dalegylet. 6. A természet zenéje. Irta és felolvassa: Veverán István tanító ur. 7. Most van a nap lemenőben. Dankótól férfi karra átírta Kováts Béla karnagy. Énekli a dalegylet. 8. Egyről másról. Humoros felolvasás. Irta és felolvassa Temesközy Gerzson szerkesztő ur. 9. Bordal. Férfi karra átírta Szabadfi Elek. Énekli a dalegylet.

— **Brutalitás.** A legnagyobb megbotránkozással láttuk, hogy a márczius 15-iki ünnepélyt hirdető falragaszokat hogy tépték le otromba, erkölestelen kezek. Ugy látszik, hogy közönségünk nemely része inkább érdeklődik a majom színház iránt s ahöz kegyeltesebb érzéssel vonzódik, mert annak plakátjai hónapokig sértetlenül terpeszkednek ostoba hirdetésekkel. (Idők jele! Szerk.)

— **Tüzeset.** Patonai Mihály ács V. kerületbeli háza pénteken hajnalban leégett. A tüzet későn vették észre s már az egész nádtető lángban állott, a megjelent 8—10 tűzoltó — derék huszáraink segítségével csak a közel lévő nádas ház megmentésén fáradozott, a mi sikerült is. Nagy volt a víz hiány, mert a lajtok — a befagyás ellen — üresen állottak. A ház biztosítva volt.

— **Halálos birkozás.** Márczius 15-én Mogyorósi történelmi korcsmájában hazafiaskodott két apró történelmi emberke, midőn már jól fölöntöttek, a korcsmáros biztatására elkezdtek fogadásból birkózni. Karácsonyi Vig József 48 éves családos ember földhöz vágta Mihályi János vele egykoru embert, de persze — mint ahogy az már így szokott menni — valami nem jó volt a fogásban. Ujra összementek, akkor meg Karácsonyi került alóra. Ismét csak akadt valami kifogás és ismét csak öltre mentek s akkor megint Mihályi ütötte meg a földet, de úgy, hogy pár óra múlva meghalt. Nőt és nyolcz kis árva hagyott hátra.

— **Jégyár Kecskeméten.** Nagy aggodalmat okozhat mindenféle a jégnek teljes hiánya, s méltán, mert nélkülözhetlen gyógyító szerül rendelik az orvosok a jeges borogatást. Épen ezen okból szigorú miniszteri rendelet van arra, hogy a legkisebb község is köteles magának községi jégvermet építtetni s azt jéggel megtöltetni. Szerencsére esett annyi hó, hogy jégvermünket

megettőlhetők. Megemlítjük, hogy a kecskeméti városi képviselő testület százezer (100.000) koronát szavazott meg egy jéggyár felállítására. A mint az előadó tanácsnok kimutatta, a városnak nemcsak, hogy kára nem lehet, hanem inkább haszna lesz a jéggyár felállításából. Óránként 53 hektoliter vizet képes a jéggyártó gép felhasználni s 1 métermázsa jég előállítása beleszámítva a beruházás kamatját és törlesztését, Kecskemét városának 60 krjába fog kerülni. Naponta 120 métermázsa tiszta jeget gyárt a gép. Így a kecskemétiak nem lesznek ezután kénytelenek pocsolyákból kivágott piszkos jeget használni, hanem mindig kristály tiszta jég áll rendelkezésükre.

— Szőlőbirtokosok figyelmébe.
Van-e szőlőbirtokos ki ne ismerné „A szőlő helyes metszése” című könyvet, mely a szőlő metszési módjait tárgyalja. A helyes metszés által fokozzuk szőlőink termőképességét és jövedelmét. E hasznos könyv négy év alatt a harmadik kiadást érte. Irta Maurer János. Megrendelhető a szerzőnél, — Kecskemét, — ára füzve 2 kor. kötve 2 kor. 50 fillér.

Hirdetmény.

Abonyban egy kis birtok uri lakással eladó. Bővebb felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

Vállalkozók és építészek figyelmébe!

Az országos Pályázati Közlöny szállításokra, építkezésekre kiirt összes nyilvános és magán pályázatot közli. Előfizetési ár negyed évre 4 korona. Megrendelhető a kiadóhivatalban Budapest, Röck-Szilárd-utca 27. szám. 1—12

Hirdetmény.

A Polgár-féle nagy járási 40 hold föld szabadkézből eladó, értekezhetni Temesközy Gerzson szerkesztő ural.

Hirdetmény!

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a báró HARKÁNYI gőzmalomban a vám őrlést f. évi április hó 1-én megkezdem és pedig búzát, rozstól százból nyolez perzent; árpát és tengerit mint eddig százból tiz perzentért.

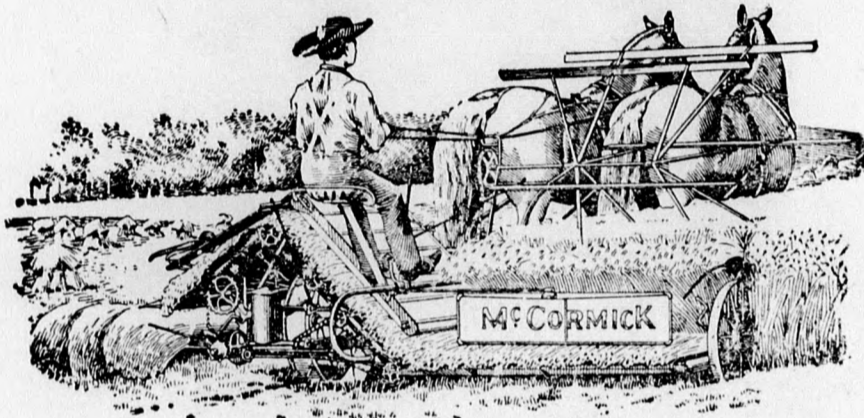
INTÉZŐSÉG.

ÁLLÁST NYERNEK.

Az országos Pályázati Közlöny útján, mely az országban betöltendő összes állásokat közli, állást nyernek: ipari és kereskedelmi, mező és erdőgazdasági és műszaki tisztviselők, községi jegyzők és jegyzőirok, nőtisztviselők, kereskedelmi alkalmazottak és gyakornokok. Előfizetési ára 1/4 évre 4 korona. Mutatványszámokat 30 fillér beküldése ellenében küld a kiadóhivatal Budapest Röck Szilárd-utca 27. Álláskeresői beigtáznál minden szóért 2 fillér, vastagabb betűvel 4 fillér, nyílt-térben pedig minden szóért 6 fillér fizetendő, mely hirdetések legkésőbb csütörtökig fogad el a kiadóhivatal. 4—12

Mc Cormick Harvesting Machine-Company.
(Chicagói aratógépgyár.)

GRAND PRIX.

PÁRIS 1900-ban.

Kéveköto aratógép,
Fűkaszalógép,
Köszörükészülék

„Daisy” marokrakó aratógép,
Szénagyűjtő gereblye és
Kévekötofonal

gyártmányai.

4—18

Ne vásároljon, míg gépeinket nem látta s árainkat nem kérdezte. Olesó tartalékrészek óriási raktára. Tessék mintakönyvet kérni!

William J. Stillmann
igazgató.

Évi termelés:
362000 gép.

Budapest,
V. kerület, Váci-ut 30 szám.

SZŐLŐOLTVÁNYOK

szokványminőségben.
A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

ÉLŐKERITÉS.

Gleditschia csemeték és magvak.
Uradalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sűvénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat még az apró nyulak sem hatolnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemege elég 200 méterre. — Ára 6 frt.

Diócsemeték.
Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fénynyomatú főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetnek minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzéken kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve küldetni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család, hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városban, falun pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll, kik rendelni semmit sem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Czim:

Érmelléki első szőlőoltvány-telep* Nagy Gábor
Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid. 17—20

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váczl-körút 88. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek
továbbá Járkány-cseplőgép, lóheré-cseplők, tisztító-rosták, aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

2 1/2, egész 12 lóerőig, számkazalozók, kolkolyozók, kaszáló- és aratógépek.

„Columbia-Drill”
legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukoricza-morzsolók, daráló, őrlő-malmok, egyetemes aszál-ekék.

Lincolni törzsgvarunk a világ legnagyobb locomobil- és csipőgép-gvára.

2- és 3-vasúti ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kint- belföldön ingyen és bérmentve küldetnek.

Eladás vétel és bérlet

legeredményesebb, ha az Országos Pályázati Közlönyben hirdettetik, mely Közlöny az ipar, kereskedelem, mező és erdőgazdaság összes köreibe közkezen forog. Mérsékelt hirdetési díjszabás. Felvilágosítást nyújt a kiadóhivatal Budapest, Röck Szilárd-utca 27. 1—12